

انسان چه موقع «ایکاش» نخواهد گفت/ پیامبر (ص) هیچگاه ایکاش نمی گفت

برای عارف عزت و ذلت، فقر و غنا، راحتی و سختی، صحت و مرض،... یکسان است. هر چه رضا و تسلیم در انسان بیشتر باشد، «ایکاش» گفتن او کمتر است ...

برای عارف عزت و ذلت، فقر و غنا، راحتی و سختی، صحت و مرض،... یکسان است. هر چه رضا و تسلیم در انسان بیشتر باشد، «ایکاش» گفتن او کمتر است تا جایی که هرگز «ایکاش» نمی گوید و نسبت به شرایط پیش آمده اعتراضی در پیشگاه الهی نمی کند. به گزارش خبرگزاری مهر آیت الله جوادی آملی در کتاب حماسه و عرفان خود بیان داشتند: عارف معتقد است آنچه در عالم وجود واقع می شود قضای الهی است و تا چیزی از جانب او مقدر نشده باشد واقع نمی شود چنان که از آن طرف نیز هر چه مقدر شد حتماً واقع می شود: «یا اختاه کلّ ما قضی فهو کائن»؛ خواهرم آنچه تقدیر خداست واقع خواهد شد. بدین جهت در مقابل قضا و قدر الهی کاملاً تسلیم و راضی است هم در ظاهر هم در باطن، هم در گفتار هم در کردار.

برای او عزت و ذلت، فقر و غنا، راحتی و سختی، صحت و مرض،... یکسان است. هر چه رضا و تسلیم در انسان بیشتر باشد، «ایکاش» گفتن او کمتر است تا جایی که هرگز «ایکاش» نمی گوید و نسبت به شرایط پیش آمده اعتراضی در پیشگاه الهی نمی کند. چنان که رسول اکرم(ص) هرگز «ایکاش» نگفت؛ «لم یکن رسول الله(ص) یقول لشیءٍ قد مضی: لو کان غیره»

البته این بدان معنا نیست که انسان دست روی دست بگذارد و هیچ حرکت و تلاشی برای دگرگونی و تغییر وضع موجود نداشته باشد بلکه تلاش و مبارزه برای تغییر ناهنجاری موجود و تبدیل آن به وضعیت مطلوب در حدّ خود از قضا و قدر الهی است و مرزی جدا از آن ندارد. (چنان که دعا نیز به معنای چوب لای چرخ نظام کلی عالم گذاشتن نیست و مرزی جدا از قضا و قدر الهی ندارد). لیکن بعد از تلاش، آنچه واقع می شود نباید موجب حیرت و پریشانی گردد و زبان گلایه و شکایت انسان را بگشاید. اگر حوادث بر طبق مراد ما پیش آمد، در مقابل نعمت های خدا سپاسگزاریم و اوست یاری رسان در ادای شکر. و اگر حوادث و پیش آمدها بین ما و خواسته هایمان فاصله شد باز هم آن کس که نیتش حق و حاکم بر دل او تقواست از مسیر خود خارج نشده و ضرر نکرده است.